

[Annette Just]

Hvad er det så? Vi har jo længe fået alle de fordele at vide, der er ved EF og det indre marked, men hvad er forskellen mellem EF og Den Europæiske Union? Ja, den er jo, at man har åbnet for nogle nye muligheder, man giver nye rammer for et udvidet samarbejde på forskellige områder.

Vi har under førstebehandlingen og også i dag under en del af andenbehandlingen talt om mange forskellige ting, men der er ligesom ét sted, hvor man forholder sig mere eller mindre tavst om indholdet, om detaljerne, som vi har talt så meget om her til formiddag, og det er inden for den sociale dimension.

Det skal ikke være nogen hemmelighed – det var det heller ikke, da vi skrev memorandummet, som regeringen havde ét, SF ét og Fremskridtspartiet ét forslag til – at vi ikke har ønsket, at Danmark skulle tilslutte sig den sociale dimension. Jeg vil derfor prøve at gå lidt dybere ned i, hvad der i dag viser sig at være de detaljerede muligheder for den sociale dimension, for jo mere der kommer frem af de kommissionsforslag, som man ellers prøver på at gemme væk så godt som muligt, jo mere afskrækkende, jo mere rystende bliver den socialisering, der vil ske for hele det vest-europæiske område.

Man taler om en reorganisering af den sociale dialog, og under det påskud taler man om obligatorisk overskudsdeling og om medarbejderaktier, som Kommissionen altså nu går ud og anbefaler. Man taler om Fællesskabsaktier for de ældre, som går ud på at bygge et netværk op af ældreaktiviteter, om informationsudvikling samt om at undersøge mulighederne for at oprette et decideret europæisk net til udvikling af nyskabende initiativer for EF- penge – altså ikke noget med nationale penge. Der står helt klart og tydeligt i kommissionsforslaget, at man nu altså direkte vil bruge EF-midler til den slags ting.

Der står også en forklaring på, hvorfor man skal bruge EF-midler til den slags ting. Det er på grund af den omlægning af EF-skatterne – og jeg vil tillade mig at kalde det EF-skatter, når man tager en vis procentdel af omsætningen fra et land – der ligger i, at de rige lande skal betale til de fattige. Jamen det er så rørende og så yndigt alt sammen: Vi skal være solidariske. Fremskridtspartiet vil blive ved med at hævde, at vores egne gamle, vores egne un-

ge, vores danskere, der bor i Danmark, det er dem, vi skal være solidariske over for, når vi får indkradset skattekroner. Det skal ikke være den sicilianske mafia el.lign.

Men videre. Programopstillingerne – det lyder jo så nydeligt, når Kommissionen udtaler sig om ligestilling mellem mænd og kvinder. Jamen det er da også vigtigt, at kvinderne får uddannelsesmuligheder – ikke et sekunds tvivl om den sag – men er der nogen som helst grund til, at der skal EF-midler til at sørge ikke blot for uddannelsesmuligheder til kvinder, men også for, at børnene bliver passet samtidig? For det ligger også i kommissionsforslagene, dem, vi ellers ikke må tale om og helst heller ikke måtte se. Kommissionen ønsker rent ud at yde støtte til oprettelse og drift af vuggestuer, således at kvinderne kan komme ud på arbejdsmarkedet. For det er åbenbart vigtigt, at alle kommer ud på arbejdsmarkedet. Det er, som om vi ikke kan se, at der er nogle, der ønsker at gøre det på en anden måde.

Derudover kommer Kommissionen med sit latterlige forslag imod sexchikane. Måske var det en god idé at lade være med at dele befolkningen op i kvinder og mænd, men alle sammen erkende, at vi er mennesker, og når vi går på arbejde, så er vi arbejdstagere. Det var dog den bedste måde at sikre ligebehandling på.

Den sociale sikringsordning er der også skrevet en masse om, og dér kommer Kommissionen nu med forslag, der indebærer indførelse af en kontanthjælpslignende ydelse på EF-niveau. Sagt på almindeligt dansk: en borgerløn. Hvor mange af de borgerlige partier her i Folketinget går ind for, at vi nu skal have en borgerløn på EF-niveau betalt af EF-midler, og hvad tror man egentlig det vil komme til at koste?

Så taler man videre om, at alle borgere skal have ret til social sikring, uddannelse, bolig, arbejde, sundhedsforsorg og kulturelle ydelser. Kommissionen siger altså, det er et rimeligt krav for alle EF-borgere at have ens rettigheder på social sikring, uddannelse, bolig, arbejde, sundhedsforsorg og kulturelle ydelser. Det er i den rækkefølge, man selv skriver det i Kommissionen. Det er altså noget, som man ønsker skal ensrettes. Og når man taler om de langsigtede mål i disse forslag, så er det arbejdstidsnedsættelse, videreuddannelsesorlov og sabbatår, der slår én i møde.